

hüccetin ikamesi

ve anlaşılması

şeyh muhammed nasıruddin el-elbani

HÜCCETİN
İKAMESİ
VE
ANLAŞILMASI

ŞEYH MUHAMMED NASIRUDDİN EL-ELBANİ

KİTAB VE SÜNNETE DAVET YAYINLARI

1435

**HÜCCETİN İKAMESİ
VE
ANLAŞILMASI**

ŞEYH MUHAMMED NASIRUDDİN EL-ELBANİ

irtibat

kitabvesunnet@gmail.com

YAYIN HAKKI İSLAM ÜMMETİNE VAKİFTİR, DİLEYEN ÇOĞALTABİLİR

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Muhakkak ki hamd Allah'adır. O'na hamdederiz ve O'na istiane ederiz ve O'ndan mağfiret dileriz. Ve nefislerimizin şerlerinden ve kötü amellerimizden Allah'a sığınırız. Allah kime hidayet ederse onu saptıracak yoktur ve kimi de saptırırsa ona hidayet edecek yoktur. Ve Allah'tan başka ilah olmadığına şehadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Ve Muhammed'in O'nun kulu ve resûlu olduğuna şehadet ederim.

"Ey iman edenler! Allah'tan, sakınılması gerektiği şekilde sakının ve ancak müslümanlar olarak ölünüz."¹

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan eşini yaratıp ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar türeten Rabbinizden sakının; kendi adına birbirinizden istekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık (bağlarını kırmak)tan sakının. Şüphesiz ki Allah, sizin üzerinizde gözetleyicidir."²

¹ Âl-i İmran Suresi, 102. ayet

² Nisa Suresi, 1. ayet

"Ey iman edenler! Allah'tan sakının ve doğru söz söyleyin, ki amellerinizi ıslâh etsin ve günahlarınızı bağışlasın. Her kim Allah'a ve Resûlu'ne itaat ederse, o fevz'ul-azîm (en büyük mükâfat) ile kurtuluşa ermiş olur."^{3,4}

Emmâ ba'du: Muhakkak ki sözün en doğrusu Allah'ın kitabıdır ve yolların en güzeli de Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'in yoludur ve işlerin en şerlisi sonradan çıkarılanlardır ve her sonradan çıkarılan bid'attır ve her bid'at dalâlettir ve her dalâlet de ateştedir. Ve ba'du:

Şeyh Muhammed Nasıruddin el-Elbani (rahimehUllah)'a şöyle sorulmuştur:⁵

"Şeriat'ta uyarı ya da hüccet ikame olması meselesinde hüccet ikame olmasıyla onun anlaşılması arasında bir fark var mıdır -ki bu Allah'ın kulları üzerinde hüccet ikamesinin sebeplerinden biri olsun?"

³ Ahzab Suresi, 70.-71. ayet

⁴ Sözüme Allah Resûlu (sallallahu aleyhi ve sellem)'den sahih olarak rivayet edilen hacet hutbesi ile başladık. Ebu Davud (2118), Tirmizi (1105) ve İbni Mace (1892)'de tahrir edilmiştir. Senedi sahihtir.

⁵ Silsiletu'l-Huda ve'n-Nur, 616 numaralı kayıt. Bu makale nette daha önce yayınlanmıştır. Bizde 'Tevhid Ehli' kardeşimizin müsadresiyle çalışmayı ekitap şekline çevirip daha geniş kitlelere ulaşma adına yeniden yayınlıyoruz.

Şeyhin Cevabı: "Delilin anlaşılması mı yoksa anlatılmasını mı kastediyorsun?"

Soru sahibi: "Anlaşılmasını." demiştir.

Şeyh devamla: "Bu konuda fark vardır. Şayet deli bir kimse ya da Arapça'yı anlamayan yabancı bir kimse olsa... ki bu konuda pek çok ihtimal sayılabilir. Böyleleri hakkında delil sabit olur mu? Tabi ki hayır!

Senin bu soruna verdiğim bu cevap bana İslam Üniversitesine ilk geldiğim zaman bir mecliste gerçekleşen bir münakaşayı hatırlattı. Öğretim başlamadan önce bir gece bazım ilim ve fazilet ehli kimselerle bir mecliste toplandık. Derken bu konu açıldı. Onlardan biri İslam davetinin şu anda bütün dünya ülkelerine ulaştığını söyledi ve sözlerine şöyle devam etti:

"Yani Kur'an, Allah'a hamdolsun ki bütün İslam ülkelerinden yayınlanmakta ve dünyanın dört bir yanına ulaşmaktadır."

Ben de buna özetle şöyle cevap verdim: Hocam! Siz diyorsunuz ki Kur'an böyle böyle.. Ben de sizin dediklerinizin aynısını söylüyorum. Ancak Araplar bir millet ya da ümmet olarak bugün onların içinde Kur'anı anlamayanlar var.

Bu durumda siz Alman, İngiliz, Amerikan v.b. yabancılardan Arap dilinde olan ve en azından onların diline tercüme edilmemiş olan Kur'anı anlamalarını nasıl beklersiniz? O halde Arapça okunan Kur'anı dinlemekle onlar aleyhinde delil nasıl sabit olabilir?

Bu onlar aleyhinde delilin ortaya konduğu anlamına gelmez. Bu sebeple ben diyorum ki: Delilin kendisine ulaştığı kimsenin onu anlaması şarttır. Ben buna bir hususu daha ekliyorum; delili nakleden herkes onu güzelce nakledemez.

Bundan dolayı belirli bir şahıs hakkında delilin ortaya konması ve onun kitap hakkında: 'Falan aleyhinde delil ortaya konmuştur' dememiz kolay bir iş değildir.

Bu sebeple ben ilim talebine yeni başlayan kardeşlerimizden, bizimle beraber Kitab, Sünnet ve Selefi Salihin Menheci üzere bu yolda gidenlerden ve hamaset sahiplerinden bazılarına çoğu zaman bu konuda karşı çıkıyorum. Zira bu gibileri şöyle diyorlar:

'Ben dün gece falan hocayla veya falan doktorla bir araya geldim ve Allah'tan başkasından yardım isteme/istiğasede bulunma veya tevessül ya da benzeri bir konuda onunla tartıştım. Ona: Bu caiz değildir! Haramdır, şirktir v.s. dedim. Bu kişi bize imam olup namaz kıldırıyor. Ben de

ona hüccet ikame ettim. Bu durumda onun arkasında namaz kılmak caiz midir?'

Ben diyorum ki: Sen ona hüccet ikame ettiğini nasıl düşünebilirsin? Zira sen daha ilmin başındasın. Her ilim talebesinin kafir ve müşrik bir kimse bir yana yanlış yolda olan bir Müslüman aleyhinde dahi hüccet ikame edebileceğini düşünmemiz doğru değil.

Ancak her insan gücü yettiği kadar tebliğ etmekle mükelleftir. Onun hakkında hüccetin ikame olup olmadığına gelince, bunun bilgisi Rabbimin katındadır. Bu sebeptendir ki ben her şahsa delilin anlatıldığı/kavratıldığını ve dolayısıyla da onun aleyhinde delilin sabit olduğunu düşünmüyorum.

Ancak ben şunu söylüyorum: Allah'ın kendisi hakkında hüccetin ikame olduğunu kendisine açıklandığını ve buna rağmen onun inkar ettiğini bildiği kimse hakkında kıyamet günü cehennemlik olacağı hükmü verilir.

Bu sebeptendir ki hepinizin de bildiği gibi küfür örtme manasından türemiştir. Yani 'falan kafirdir' dediğimiz zaman bu şu demektir: 'Hakkı öğrenmiş ama sonra ondan sapmıştır'.

Bu sebeptendir ki Allahu Teâlâ şöyle buyurmuştur:

"Kendileri de bunlara yakinen inandıkları halde onları inkar ettiler."⁶

O halde hangi kafire Allah'ın delili ulaşır, onu iyice anlar, sonra da inkar ederse; işte bu kimse azaba duçar olacaktır. Bu sebeptendir ki Rabbimiz ehli kitabın bir kısmı hakkında, Nebî (sallallahu aleyhi ve sellem) ile ilgili olarak şöyle buyurmuştur:

"Onu kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırırlar."⁷

Onlar Muhammed (aleyhisselam)'ı Resûl ve doğru sözlü olduğunu ve sadece Araplara değil -nitekim bazı Yahudi grupları böyle demektedir- bütün insanlara gönderilmiş olduğunu biliyorlardı. Onlar onu kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanıyorlardı.

Ancak buna rağmen kendi bekledikleri zatın kendilerinden olacağı ve kendi içlerinden gönderileceği konusunda taassuba kapıldılar.

Senin biraz önce geçen sorun hakkında benim inancım bu yöndedir."

⁶ Neml Suresi,14. ayet

⁷ Bakara Suresi,146. ayet

HÜCCETİN İKAMESİ VE ANLAŞILMASI

www.kitabvesunnet.blogspot.com

Sen daha ilmin başındasın. Her ilim talebesinin kafir ve müşrik bir kimse bir yana yanlış yolda olan bir Müslüman aleyhinde dahi hüccet ikame edebileceğini düşünmemiz doğru değil.

Ancak her insan gücü yettiği kadar tebliğ etmekle mükelleftir. Onun hakkında hüccetin ikame olup olmadığına gelince, bunun bilgisi Rabbimin katındadır. Bu sebeptir ki ben her şahsa delilin anlatıldığı/kavratıldığını ve dolayısıyla da onun aleyhinde delilin sabit olduğunu düşünmüyorum.

şeyh muhammed nasiruddin el-elbani